

Oponentní posudek
rigorózní práce Martiny Koutné
Postupy veřejné správy v oblasti veřejné podpory

Předložená práce má nevhodný název, který navozuje spíše představu obecněji a systematictější zaměřené práce. Skutečným těžištěm práce je ale především kritika úpravy poskytování investičních pobídek v režimu zákona 72/2000 Sb. V textu najdeme sice i obecnější pasáže, např. v subkapitolách 3.1. - 3.3., ty ale s celkovým vyzněním práce příliš nesouznějí a ani v závěrech se s těmito poznatky důsledněji nepracuje.

Autorka představuje určitou výšeč dotačního práva a je třeba v zásadě souhlasit s kritickým tónem prezentace. Dotační právo představuje v našich – a nejenom našich – poměrech právní slepenec, který je stěžejí možné zprůzračnit zásadami správního řádu.

Práce se nicméně dotýká řady aktuálních problémů. V díle je čerpáno z judikatury, méně promyšlená je práce s vědeckou literaturou, využívány jsou spíše texty napsané pro širší veřejnost nebo naopak pro úřední potřebu, které přece jen vidí některé problémy účelově. A navíc některé podklady jsou obsáhle citovány, aniž by si to hloubka myšlenek v nich obsažených skutečně zasloužila. Lze ocenit autorčin smysl pro pointování rozporů správní praxe a nekvality legislativní práce, poněkud problematická jsou však některá řešení, která jsou nabízena.

Zastavím se jen u jednoho charakteristického problému – konfliktu práva na ochranu soukromí a práva na informace. Na str. 140 je argumentováno pozicí SDEU, a to na základě vlivného rozsudku velkého senátu v případě *Volker und Markus Schecke*. Autorka se v souladu se stanoviskem ÚOOÚ dovolává bodu 58 a věty z bodu 85, které cituje. Jenže odůvodnění pokračuje, aniž by se jím práce zabývala. Aby výrok tohoto rozsudku mohl být pochopen, je klíčový především bod 87 a v něm tyto věty: „Závažnost zásahu do práva na ochranu osobních údajů se totiž projevuje odlišně u právnických osob a u fyzických osob. V tomto ohledu je třeba poukázat na to, že právnické osoby již podléhají ve vyšší míře povinnosti zveřejňování údajů, které se jich týkají.“ Práce v uvedené části odlišnosti dotýkající se nerovného postavení fyzických a právnických osob v dotačním právu nerozebírá, což je podle mého názoru zjednodušení problému, zvláště když tato část práce vyúsťuje ve varování, že přílišný důraz na transparentnost odradí investory, kteří však zpravidla nezveřejňují podnikatelské záměry jako soukromé osoby, ale jako podnikatelé ovládající právnické osoby.

Navrhují, aby v rámci obhajoby autorka podrobněji vysvětlila myšlenku ze závěru své práce, kde se poněkud překračuje dosavadní obzor zkoumání, a sice doporučení snížit výši daně z příjmů právnických osob. Mohlo by toto snížení kompenzovat investiční pobídky? Pokud ano, jistě by se tak elegantně vyřešily mnohé byrokratické problémy.

Předloženou práci **doporučuji k obhajobě.**

27. května 2013

Prof. JUDr. Richard Pomahač, CSc.